

Aldri helt alene

Hva om Ethan ble skadet igjen når ingen var der for å hjelpe ham?

Av Gabrielle Shiozawa
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Ethan strakte bena sine på husken. Han kom høyere og høyere. Vinden fikk ham til å føle at han fløy!

Så ringte det inn. Ethan sukket. Han var ikke klar for at friminuttet var over.

Barna stilte seg på rekke for å gå inn igjen. Ethan lot husken roe seg ned. Så gikk han av husken for å gå tilbake til klassen.

Men da Ethans føtter traff bakken, kjente han en skarp smerte i benet. Han falt ned på bakken. Han

prøvde å reise seg, men benet føltes som om det sto i brann. Det gjorde så vondt! "Hjelp!" ropte Ethan. Tårene trillet nedover kinnene hans. Barna og lærerne løp for å hjelpe ham.

"Hva er i veien?" spurte en lærer.

"Jeg brakk benet!"

Dette var ikke første gang Ethan hadde brukket et ben. Det var ikke engang andre eller tredje gang! Ethan hadde benskjørhet, en sykdom som fikk benene hans til å brette lett. Selv små ting, som å gå av fortauet eller støte på noen, kunne få bena hans til å brette.

"Vi ringer foreldrene dine for å få deg til en lege", sa læreren. "Alt vil ordne seg."

Ethan var glad for at folk var der for å hjelpe ham. Benet hans gjorde fortsatt veldig vondt, men han visste at han ville være trygg.

Mamma og pappa kom til skolen og tok Ethan med til en lege. Han fikk en blå gips på benet sitt og dro hjem for å hvile.

På grunn av det brukne benet tilbragte Ethan mye tid i sengen. Han hadde mange bøker han kunne lese. Noen ganger kom vennene hans bort for å spille spill sammen med ham. Men han kjedet seg fortsatt.

En natt våknet Ethan og fikk ikke sovne igjen. Han prøvde å slappe av, men han fortsatte å bekymre seg. *Hva om jeg brekker et ben og ingen er der, som midt på natten?* tenkte Ethan. Hjertet hans banket. Han var redd.

"Pappa!" ropte Ethan.

Pappa løp til Ethans rom. "Hva er i veien?"

"Jeg er redd," sa Ethan. "Hva om jeg brekker et nytt ben og ingen er der for å hjelpe meg?"

Pappa satte seg på sengekanten. "Det er en skremmende tanke", sa han. "Selv når vi prøver å være forsiktige og trygge, kan det likevel skje vonde ting. Men uansett hva som skjer, våker vår himmelske Fader over deg."

"Så det betyr at han alltid er med meg?" sa Even.

"Akkurat." Pappa ga Ethan en god klem.

Ethan tenkte på hvor fort pappa hadde kommet for å hjelpe ham. Han visste at pappa var glad i ham og alltid ønsket å hjelpe ham. Kanskje vår himmelske Fader også var slik.

Dagen etter leste Ethan et skriftsted i tidsskriftet *Vennen*. Det sto: "Vær derfor ved godt mot og frykt ikke, for jeg, Herren, er med dere og vil stå ved deres side."*

Ethan følte seg rolig og trygg når han leste i Skriftene, akkurat som han følte da han snakket med pappa. Han visste at det var Den hellige ånd som trøstet ham. Det var som om han fikk klem av pappa igjen.

Jeg vil sannsynligvis brette flere ben, tenkte Ethan, men jeg trenger ikke å være redd. Han visste at han aldri ville være helt alene. ●

*Lære og pakter 68:6.

Når har du følt din himmelske Faders kjærlighet?